

La Trompa és un dels monòlits més recorreguts de Montserrat, si ens hi fixem quasi sempre trobarem alguna cordada a la <u>Boy-Roca</u> o a la <u>GEDE</u>, els dos traçats més repetits de l'Agulla. En canvi l'Anglada-Guillamon, discretament amagada, ombrívola i mirant al nord, difícilment hi farem cua. La via és un compendi d'escalada clàssica, amb una primera tirada on haurem de tibar de finura i un segon llarg senzillament genial, amb una bonica xemeneia i un tram d'artificial que ens va abocant al buit mentre guanya ambient. En definitiva, una via del tot recomanable, oberta per una de les cordades punteres de finals dels 50 i recentment respectuosament restaurada.

• Via: Anglada -Guillamon

• Zona: Montserrat – Sant Benet

Dificultat: V+/A2 (MD)Dificultat obligada: V+/A2

• Llargària: 120 metres

- Equipament: Via pràcticament equipada amb material divers. Reunions amb parabolts. El tram d'A2 té totes les peces col·locades.
- Material: 16 cintes exprés, Camalot #0.75, #1, joc de tascons, alguna baga per savines i un estrep. Preveure també algun cordino prim per si s'ha de substituir algun al tram d'artificial.

Orientació: NordValoració: ****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí del Pas dels Francesos fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i que passa per una mena de porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de l'esquerra (que porta a l'ermita de Sant Salvador). Veurem la Trumfa a la nostra dreta. Seguirem pujant fent giragonses fins una nova bifurcació amb un corriol que es dirigeix a la Trompa de l'Elefant. El prenem i seguim cap a la canal de l'esquerra, que ascendeix fins el peu de via. Per arribar a la R0, que es troba en un característic bosc penjat haurem de fer un curt flanqueig de III, travessar el bosquet sense esgarrinxar-nos massa i muntar la reunió aprofitant una alzina.

L1(V+)

Enfilem per la fissura que forma la Trompa, progressant mig en diedre, mig per la placa, segons demani la situació. Poc a poc el tema es va posant vertical fins que arribem a una alzina. Un cop encintada seguim amb passos d'equilibri i anem sortint un xic cap a la placa fins situarnos a una petita balma. Seguim recte amunt fins arribar a un punt d'assegurança i des d'aquí flanquegem cap a la dreta, cercant el camí més lògic, per quan puguem, seguir de nou amunt fins la gran balma on muntem la reunió. 30 metres.

L2(A2/V+)

Iniciem la tirada atacant una xemeneia pregona; de seguida trobarem un tac on poder assegurar-nos. Anem una mica endins al principi fins arribar a l'alçada d'un còdol blanc característic. En aquest punt sortim enfora i continuem amunt, amb molt ambient. Trobarem un pitó i un altre tac abans d'arribar on originalment es feia la segona reunió. Seguim amunt, ara sortint enfora i abocant-nos al buit en un pas més impressionant que difícil, per seguir progressant mig encastat fins un clau. A partir d'aquest punt continuem en tècnica d'artificial. La progressió és senzilla, amb passos curts (excepte un just abans de sortir en lliure). Totes les peces es troben col·locades, tot i que val la pena anar-les comprovant. La sortida en lliure és fàcil i ens deixa directament a la tercera reunió. 40 metres.

L3(V)

Sortim resseguint la fissura, amb uns primers passos d'equilibri. A la fissura trobarem un parell de pitons. L'escalada es va tornant cada cop més senzilla fins que arribem al final de l'escletxa. Flanquegem cap a l'esquerra sobre roca delicada i enfilem una darrera placa de roca deliciosa que ens mena directament al cim de la Trompa. 50 metres.

Descens:

Desgrimpem uns metres per la banda oest. Agafem una canal que ens deixa a unes rampes fàcils que ens menen fins al camí de Sant Salvador.

El que més m'ha agradat:

- Segon llarg sensacional, amb xemeneia espectacular i bon ambient a l'artifo.
- Bona ombra, ideal per dies calorosos.
- Ben restaurada.